

JUDr. Josef Lavička
soudní exekutor
Exekutorský úřad Cheb
26. dubna 10
350 02 Cheb

Vaše značka
176 EX 01461/13

Naše značka
ELE00006

Praha
2. července 2026

Mgr. Ondřej Lukáš Machala, LL.M., MBA
sídlem Na dědinách 733/22, 141 00 Praha 4 - Michle, IČO 628 54 208

Povinný:

Jana Hlaváčová
r.č. 915409/2695
bytem Slezská 43, 561 64 Jablonné nad Orlicí

Vyjádření
k výzvě soudního exekutora

Ve shora uvedené věci obdržel jsem žádost nadepsaného soudního exekutora o poskytnutí součinnosti ze dne 19. 6. 2026, kterou jsem byl vyzván k sdělení, zda souhlasím se zastavením exekuce, neboť v rámci tohoto exekučního řízení bylo zjištěno, že povinným bylo splněno oddlužení a usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 27. 4. 2026, č. j. KSPA 53 INS 13810/2022-B-21 povinný byl osvobozen od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny.

Tímto sděluji, že vzhledem ke skutečnostem, které byly nadepsaným soudním exekutorem sděleny, **souhlasím se zastavením exekuce.**

Oprávněný nezavinil zastavení exekuce, tj. podle § 89 věta první zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), v platném znění, **nemůže mu být uložena povinnost k náhradě nákladů exekuce**, pokud by tak chtěl exekutor dovodit.

Danou problematikou se v minulosti opakovaně zabýval Ústavní soud České republiky, který ve svém nálezu ze dne 16. 12. 2010, sp. zn. I. ÚS 1413/10 (obdobně viz nálezy sp. zn. IV. ÚS 1903/07 a IV. ÚS 2888/07), judikoval, že: „je to exekutor, který má z úspěšného provedení exekuce zisk (odměnu), ale současně nese i riziko spočívající v tom, že majetek povinného nebude dostačovat k uspokojení oprávněného, ale i nákladů exekuce, přičemž toto riziko nelze bezdůvodně přenášet na osobu oprávněnou.“ Ve stejném nálezu ještě Ústavní soud konstatoval, že „...jen v situaci, kdy k objektivní skutkové okolnosti zastavení exekuce z důvodů nedostatku majetku povinného přistoupí i konkretizované okolnosti subjektivní povahy (procesní zavinění oprávněného), může být uložena povinnost náhrady nákladů řízení oprávněnému; procesní zavinění oprávněného nelze ale bez dalšího založit pouze na jeho dispozičním úkonu – návrhu na nařízení exekuce.“

V nálezu ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 455/08 (srov. též nález III. ÚS 1226/08), Ústavní soud České republiky položil důraz na ústavně konformní výklad § 89 exekučního řádu a dovodil, že „...větu druhou § 89 exekučního řádu nutno interpretovat v návaznosti na větu první předmětného ustanovení, tj. v případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného je povinnost oprávněného hradit paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi odvislá od posouzení míry jeho zavinění na zastavení exekuce. Při takové interpretaci zůstávají zachovány všechny kautely, jež Ústavní soud pro stanovení odměny exekutora ve své předchozí judikatuře vytyčil“.

S pozdravem,

Mgr. Ondřej Lukáš Machala, LL.M., MBA